

1.Vchází mi do snů bez rodokmenu
pes, kterej neměl nikdy cenu,
ten hlídač, ta němá tvář neznala nenávist.
Těžko by získal cenu krásy,
chyběl mu punc tý lepší rasy,
ten chundeláč uměl z očí snad přání číst.
My chodili ven a hledali svou Ameriku,
v pátek nahonem společně s dírou na hoptriku.
REF: Můj věrnák a já, ta známost skoro vážná
nemá čáru hranic.
S ním, kdo mě tak znal, tak říkal,
někdy málo bejvá víc.

2.Až jeden den osud vykolejil,
bylo to zjara a na cestě jíl,
posel, ten pošťák, zprávu dobrou snad vez.
Smyk, brzdy, rána, pak šlápl na plyn
a silnice zrudlá jak od jeřabin,
jen oči měl smutný můj nejsmutnější pes.
Já vykopal hrob a sypal ho hlínou do úsvitu,
pak šel podle stop hledat tu naši Ameriku.

REF: Můj věrnák a já ...
tak říkal, někdy málo bejvá víc.